

ХРИСТО РАДЕВСКИ ДЪБЪТ

chitanka.info

От малък спомням си го аз —
клонатия огромен дъб,
и в летен пек,
и в зимен мраз,
ту весел,
ту потънал в скръб.

Когато грейне месец май
и песните си зареди,
като зелен букет сияй
той върху земните гърди.

И там се чува птичи хор
и сред клонака му шумнат,
де не прониква твоя взор,
живее сякаш таен свят.

А лете,
завали ли дъжд,
под него аз, на завет сврян,
съм се заслушвал неведнъж
как спори той с дъжда припрян.

Но ето
идва есента
и тъжно вятърът свисти.
Дъбът посърва —
с младостта
приготвя се да се прости.

Щом зимата натрупа сняг,
спи
и сънува пролетта
и вижда я навярно как
сияе тя,

танцува тя.

*А сред клонаците си той
какви ли приказки таи —
та като верен часовой
на пост
и ден, и ноц стои?*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.